

13

нашата дейност, се активизираще. Без да има още конкретни факти тя арестува Д. Зайков и му предава обвинение, че организира някаква акция против царя. Аз отхвърлих това обвинение и бях освободен. На следващия ден полицията залови един екземпляр от обръщението със събрани подписи от др. Войно ~~Видов~~ и го арестува. На въпроса кой му е дал тоя лист и кой му е възложил да събира подписи, той посочва Д. Зайков. Втори път ме арестува. Двата с Войно бяхме изпратени под стража в Окол. полиц. управление в гр. Разлог. Заклучиха ни в едно подземие - ветрилик. Беше много студено, духаше студен зимен вятър. Под напора на гражданството в Банско и партийните другари към полунощ на 10 дек. ни повикаха пред полиц. н-к и след няколко напътствени думи и предупреждения бяхме освободени. Щом научили за нашето освобождение, Вапцаров и другарите от Банско събрали голяма група и тръгнаха за Разлог. да ни посрещнат. Имаше опасност да бъдем нападнати от някоя фашистка група, организирана от полицията. Среднахме се по средата на пътя между Разлог и Банско. Въпреки големия студ и сняг срещата бе твърде топла и тържествена. Запяхме революционни песни в добро настроение стигнахме в Банско.

През време на акцията Вапцаров прояви необикновена активност и най-разнообразна дейност. Той организира и проведе околийска конференция в гр. Разлог. Посети някои села в околията. В Банско той събра младежите - ремсисти и със съдействието на партийната организация започна подготовка на литературно-музикална забава, която щеше да бъде от името на Популярната банка в града. В резултат на неговата дейност и на партийната организация, политическата активност на населението в околията нарастваше с всеки час и ден. Комунистите и много прогресивни другари с високо политическо съзнание поемаха и изпълняваха възложените им задачи. Под впечатление от срещите и разговорите му с много граждани и дълбоко анализирайки политическото положение, Вапцаров написва стихотворението "Селска хроника", с което той искаше да подпомогне акцията. След като го прочита на някои другари и след одобрението му, Никола го предложи на партийното ръководство за разпространение в Банско и околията. Стихотворението бе написано на машина в около 200 екз. и разпространено в околията. Аз искам да разкажа по-подробно за това стихотворение, за неговата поява.

Кафенето на Ник. Динков бе място за срещи на комунистите, ремсистите и прогресивните граждани на Банско. Почти всяка вечер ние се събирахме в това кафене, пиехме кафе, слушахме радио, споделяхме мнения по събитията коментирахме новините. Вапцаров идваше редовно и скоро той стана център на нашето внимание. Умееше да подхвърля реплики на радиоговорителите, да иронизира съдържанието на предаванията, да усмива твърденията на властта